14 octombrie 2015

P8_TA(2015)0359

Un nou acord internațional de la Paris privind schimbările climatice

Rezoluția Parlamentului European din 14 octombrie 2015 referitoare la un nou acord internațional de la Paris privind schimbările climatice (2015/2112(INI))

(2017/C 349/12)

Parlamentul European,

— având în vedere Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) și Protocolul de la Kyoto la aceasta,

— având în vedere cea de-a 15-a Conferință a părților (COP 15) participante la CCONUSC și cea de-a cincea Conferință a părților ce servește drept Reuniune a părților participante la Protocolul de la Kyoto (CMP 5), care a avut loc la Copenhaga, Danemarca, între 7 și 18 decembrie 2009, precum și Acordul de la Copenhaga,

— având în vedere cea de-a 16-a Conferință a părților (COP 16) participante la CCONUSC și cea de-a șasea Conferință a părților ce servește drept Reuniune a părților participante la Protocolul de la Kyoto (CMP 6), care a avut loc la Cancun, Mexic, între 29 noiembrie și 10 decembrie 2010, precum și Acordurile de la Cancun,

— având în vedere cea de-a 17-a Conferință a părților (COP 17) participante la CCONUSC și cea de-a șaptea Conferință a părților ce servește drept Reuniune a părților participante la Protocolul de la Kyoto (CMP 7), care a avut loc la Durban, Africa de Sud, între 28 noiembrie și 9 decembrie 2011 și în special deciziile privind Platforma de la Durban pentru o acțiune consolidată,

— având în vedere cea de-a 18-a Conferință a părților (COP 18) la CCONUSC și cea de-a opta Conferință a părților ce servește drept Reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (CMP 8), care a avut loc la Doha, Qatar, între 26 noiembrie și 8 decembrie 2012, precum și adoptarea Acordului de la Doha privind schimbările climatice,

— având în vedere cea de-a 19-a Conferință a părților (COP 19) la CCONUSC și cea de-a noua Conferință a părților ce servește drept Reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (CMP 9), care a avut loc la Varșovia, Polonia, între 11 și 23 noiembrie 2013, precum și instituirea Mecanismului Internațional de la Varșovia pentru pierderi și daune,

— având în vedere cea de-a 20-a Conferință a părților (COP 20) participante la CCONUSC și cea de-a zecea Conferință a părților ce servește drept Reuniune a părților participante la Protocolul de la Kyoto (CMP 10), care a avut loc la Lima, Peru, între 1 și 12 decembrie 2014, precum și Apelul de la Lima pentru acțiuni în domeniul climei,

— având în vedere cea de-a 21-a Conferință a părților (COP 21) la CCONUSC și cea de-a 11-a Conferință a părților ce servește drept Reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (CMP11), care urmează să aibă loc la Paris, Franța, între 30 noiembrie și 11 decembrie 2015,

— având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2009 referitoare la strategia UE pentru Conferința de la Copenhaga privind schimbările climatice (COP 15) ([1]), cea din 10 februarie 2010 referitoare la rezultatul COP 15 ([2]), cea din 25 noiembrie 2010 referitoare la Conferința de la Cancun privind schimbările climatice (COP 16) ([3]), cea din 16 noiembrie 2011 referitoare la Conferința privind schimbările climatice de la Durban (COP 17) ([4]), cea din 22 noiembrie 2012 referitoare la Conferința privind schimbările climatice de la Doha, Qatar (COP 18) ([5]), cea din 23 octombrie 2013 privind schimbările climatice din Varșovia, Polonia (COP 19) ([6]) și cea din 26 noiembrie 2014 referitoare la Conferința privind schimbările climatice de la Lima, Peru (COP 20) ([7]),

([1]) JO C 285 E, 21.10.2010, p. 1.
([2]) JO C 341 E, 16.12.2010, p. 25.
([3]) JO C 99 E, 3.4.2012, p. 77.
([4]) JO C 153 E, 31.5.2013, p. 83.
([5]) Texte adoptate, P7_TA(2012)0452.
([6]) Texte adoptate, P7_TA(2013)0443.
([7]) Texte adoptate, P8_TA(2014)0063.

14 octombrie 2015

— având în vedere pachetul UE privind schimbările climatice și energia din decembrie 2008,

— având în vedere Cartea Verde a Comisiei din 27 martie 2013, privind „Un cadru pentru 2030 pentru politici în domeniul climei și al energiei” (COM(2013)0169),

— având în vedere Directiva 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 de modificare a Directivei 2003/87/CE pentru a include activitățile de aviație în sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității ([1]),

— având în vedere Rezoluția sa din 4 februarie 2009 intitulată „2050: Viitorul începe azi – recomandări privind viitoarea politică integrată a UE în domeniul schimbărilor climatice ([2]), cea din 15 martie 2012 referitoare la o foaie de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de carbon până în 2050 ([3]) și cea din 5 februarie 2014 referitoare la un cadru pentru 2030 pentru politici în domeniul climei și al energiei ([4]),

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 februarie 2015, ca parte a Pachetului privind Uniunea energetică, intitulată „Protocolul de la Paris – Un plan de acțiune pentru combaterea schimbărilor climatice după 2020” (COM(2015)0081),

— având în vedere Strategia UE privind adaptarea la schimbările climatice prezentată în aprilie 2013 și documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește această strategie,

— având în vedere Raportul de sinteză al Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) din noiembrie 2014, intitulat „Raportul pe 2014 privind decalajele în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră” și Raportul pe 2014 al UNEP privind decalajele în ceea ce privește adaptarea,

— având în vedere Declarația liderilor adoptată la Summitul G7 din Schloss Elmau, Germania, între 7-8 iunie 2015, intitulată „Think ahead. Act together” („Gândim în perspectivă. Acționăm împreună”), în cadrul căreia și-au reiterat intenția de a adera la angajamentul de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră cu 40 %-70 % până în 2050 comparativ cu 2010, fiind necesar să se asigure că reducerea este mai aproape de 70 % decât de 40 %;

— având în vedere rapoartele Băncii Mondiale intitulate „Turn Down the Heat: Why a 4 °C Warmer World Must be Avoided” („Închideți căldura: de ce trebuie să evităm o creștere cu 4 °C a temperaturii planetei”), „Turn Down the Heat: Climate Extremes, Regional Impact, and the Case for Resilience” („Închideți căldura: fenomene climatice extreme, impactul regional și argumente în favoarea rezistenței”) și „Climate Smart Development: Adding up the Benefits of Climate Action” („Dezvoltare favorabilă climei: calcularea beneficiilor măsurilor luate în domeniul climei”),

— având în vedere raportul Comisiei Mondiale pentru Economie și Climă, intitulat: „Better Growth, Better Climate: The New Climate Economy Report” („Creștere mai eficientă, climă mai bună: noul raport privind economia climei”),

— având în vedere enciclica „Laudato si”;

— având în vedere al cincilea raport de evaluare (AR5) al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) și raportul său de sinteză,

— având în vedere contribuția preconizată stabilită la nivel național (INDC) a UE și statelor membre transmise CCONUSC la 6 martie 2015 de către Letonia și Comisia Europeană,

— având în vedere Declarația de la New York privind pădurile din cadrul Summitului ONU privind clima din septembrie 2014,

— având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, către Consiliu, către Comitetul Economic și Social European și către Comitetul Regiunilor intitulată „Abordarea problemelor legate de defrișări și de degradarea pădurilor pentru a combate schimbările climatice și reducerea biodiversității” (COM(2008)0645),,

([1]) JO L 8, 13.1.2009, p. 3.
([2]) JO C 67 E, 18.3.2010, p. 44.
([3]) JO C 251 E, 31.8.2013, p. 75.
([4]) Texte adoptate, P7_TA(2014)0094.

— având în vedere concluziile Consiliului European din 23 și 24 octombrie 2014,

— având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, precum și avizele exprimate de Comisia pentru industrie, cercetare și energie, Comisia pentru afaceri externe, Comisia pentru dezvoltare și Comisia pentru transport și turism (A8-0275/2015),

A. întrucât schimbările climatice reprezintă o amenințare mondială urgentă și potențial ireversibilă la adresa societăților umane și a biosferei și, din acest motiv, trebuie să fie abordate la nivel internațional de toate părțile;

B. întrucât, potrivit dovezilor științifice prezentate în cadrul AR5 al IPCC pe 2014, încălzirea sistemului climatic este fără echivoc; au loc schimbări climatice, iar activitățile umane reprezintă cauza principală a încălzirii observate începând cu mijlocul secolului XX; efectele larg răspândite și semnificative ale schimbărilor climatice sunt deja evidente în cadrul sistemelor naturale și umane de pe toate continentele și oceanele;

C. întrucât UE și-a redus emisiile cu 19 % între 1990 și 2013 în cadrul Protocolului de la Kyoto, în timp ce PIB-ul său a crescut cu mai mult de 45 %; întrucât emisiile de la nivel mondial au crescut cu peste 50 % între 1990 și 2013;

D. întrucât, potrivit ultimelor rezultate ale Administrației Naționale pentru Oceane și Atmosferă a SUA (NOAA), pentru prima dată de la începerea măsurătorilor, concentrarea medie globală anuală de dioxid de carbon din atmosferă a depășit 400 de părți la milion în martie 2015;

E. întrucât Raportul pe 2014 al UNEP privind decalajele în ceea ce privește adaptarea subliniază costurile enorme ale lipsei de acțiune și concluzionează că este posibil ca costurile de adaptare la schimbările climatice din țările în curs de dezvoltare să crească de două-trei ori față de estimările anterioare de 70-100 de miliarde USD pe an până în 2050, ceea ce ar duce la un decalaj considerabil în ceea ce privește finanțarea adaptării după 2020, dacă nu sunt puse la dispoziție surse noi și suplimentare de finanțare pentru adaptare;

F. întrucât provocările în ceea ce privește finanțarea combaterii schimbărilor climatice sunt strâns legate de provocările mai ample privind finanțarea dezvoltării globale sustenabile;

G. întrucât schimbările climatice pot spori concurența pentru resurse, precum alimentele, apa, pășunile, și ar putea deveni cel mai însemnat factor de strămutări ale populației atât în interiorul frontierelor naționale, cât și la nivel transfrontalier în viitorul nu foarte îndepărtat;

H. întrucât în cadrul Conferinței de la Doha privind schimbările climatice din decembrie 2012, părțile au adoptat o modificare a protocolului prin care se stabilește o a doua perioadă de angajamente în cadrul Protocolului de la Kyoto, care începe la 1 ianuarie 2013 și se termină la 31 decembrie 2020, incluzând angajamentele cu caracter juridic obligatoriu de reducere a emisiilor, introducerea unui nou gaz (trifluorură de azot), un „mecanism de creștere a nivelului de ambiție" care prevede o procedură simplificată pentru a permite unei părți să își ajusteze angajamentul său prin creșterea ambițiilor sale pe parcursul unei perioade de angajamente și, în final, o dispoziție care ajustează automat un obiectiv al unei părți pentru a împiedica o creștere a emisiilor sale în perioada 2013-2020 peste media emisiilor sale din perioada 2008-2010;

I. întrucât părțile la CCONUSC au decis la COP 18 (Decizia 23/CP.18) să adopte un obiectiv de echilibru de gen în cadrul organismelor înființate în temeiul convenției și al Protocolului de la Kyoto, cu scopul de a îmbunătăți participarea femeilor și de a oferi informații pentru o politică privind schimbările climatice mai eficace care abordează nevoile femeilor și bărbaților în egală măsură, precum și de a monitoriza progresele înregistrate înspre obiectivul de echilibru de gen în promovarea unei politici privind clima care ține seama de dimensiunea de gen;

14 octombrie 2015

J. întrucât eforturile de atenuare a încălzirii globale nu ar trebui considerate un obstacol în calea progresului spre creștere economică, ci dimpotrivă, ar trebui considerate o forță motrice în realizarea unei creșteri economice și ocupări a forței de muncă noi și durabile;

K. întrucât UE a jucat până acum un rol de lider în ceea ce privește eforturile de a atenua încălzirea globală și o va face în continuare în perspectiva încheierii unui nou acord internațional privind clima la Paris la sfârșitul anului 2015; solicită ca această ambiție să fie asumată și de alte țări cu emisii mari;

Necesitatea de acționa urgent la nivel global

1. recunoaște importanța extraordinară și gravitatea amenințărilor pe care le aduc schimbările climatice și este extrem de preocupat de faptul că planeta este departe de a se afla pe calea care trebuie urmată pentru a limita încălzirea globală sub 2 °C în raport cu nivelul preindustrial; invită guvernele să adopte de urgență măsuri concrete și obligatorii de luptă împotriva schimbărilor climatice și să acționeze în favoarea obținerii în 2015 la Paris a unui acord mondial ambițios și obligatoriu din punct de vedere juridic în vederea realizării acestui obiectiv;

2. remarcă faptul că, în conformitate cu constatările celui de-al 5-lea raport de evaluare al IPCC, bugetul emisiilor de carbon la nivel mondial disponibil după 2011, care oferă posibilitatea de a menține creșterea temperaturii medii la nivel mondial sub 2 °C în raport cu nivelul preindustrial, este de 1 010 gigatone de CO_2; subliniază faptul că toate țările trebuie să contribuie și că amânarea măsurilor va spori costurile și va reduce opțiunile; subliniază faptul că, în conformitate cu constatările din raportul Comisiei Mondiale pentru Economie și Climă, intitulat „Better Growth, Better Climate" („O mai bună creștere economică, o mai bună climă"), toate țările, indiferent de nivelul lor de venit, au posibilitatea de a pune bazele unei creșteri economice de durată, reducând în același timp riscurile majore asociate schimbărilor climatice; recomandă ca acordurile și convențiile să aibă ca scop implicarea țărilor în curs de aderare la UE în programele UE privind clima;

3. reamintește că limitarea creșterii temperaturii mondiale la o medie de 2 °C nu garantează că se vor evita efecte negative semnificative asupra climei; solicită din partea Conferinței părților să evalueze posibilitatea de a limita creșterea temperaturii mondiale la o medie de 1,5 °C;

4. ia act de constatările celui de-al 5-lea raport de evaluare al IPCC potrivit cărora chiar și oprirea completă a emisiilor de carbon provenite din țările industrializate nu va asigura atingerea obiectivului de menținere a temperaturii sub 2 °C, fără noi angajamente semnificative din partea țărilor în curs de dezvoltare;

5. estimează că este esențial ca toate țările să își prezinte de urgență contribuțiile preconizate stabilite la nivel național (INDC), cu scopul de a se crea o reacție în lanț și de a se demonstra că toate statele se îndreaptă, în funcție de realitățile lor naționale, în aceeași direcție; estimează că INDC-urile ar putea să includă și acțiuni de adaptare, întrucât ele constituie o prioritate pentru numeroase țări;

6. recunoaște importanța fundamentală a unui sistem climatic stabil pentru securitatea alimentară, producția de energie, apă și canalizare, infrastructură, conservarea biodiversității și a ecosistemelor terestre și marine, precum și pentru pace și prosperitate la nivel mondial; amintește că schimbările climatice accelerează pierderea biodiversității; salută în consecință enciclica „Laudato si";

7. salută angajamentul G7 de a decarboniza economia mondială în acest secol și de a transforma sectorul energiei până în 2050; reamintește totuși că, pentru a se conforma evaluărilor științifice și a avea o posibilitate de a limita creșterea temperaturii sub 2 °C, este necesar ca decarbonizarea să aibă loc mai devreme; solicită părților în măsură să o facă să prezinte rapoarte privind punerea în aplicare a obiectivelor și a strategiilor lor naționale de decarbonizare, acordând prioritate eliminării treptate a emisiilor provenite din cărbune, care este cea mai poluantă sursă de energie;

8. subliniază faptul că țările care nu au capacitatea necesară pentru a-și elabora contribuțiile naționale pot beneficia de mecanisme de sprijin precum Fondul global de mediu, Programul ONU pentru Dezvoltare și Alianța mondială împotriva schimbărilor climatice, precum și de sprijin european;

14 octombrie 2015

Un acord ambițios, global și obligatoriu din punct de vedere juridic

9. subliniază faptul că protocolul din 2015 trebuie, de la adoptarea sa la Paris, să fie unul ambițios și cu caracter juridic obligatoriu și că acesta ar trebui să vizeze eliminarea treptată a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2050 sau la scurt timp după această dată astfel încât planeta să fie menținută pe o traiectorie eficace din punctul de vedere al costurilor privind emisiile, compatibilă cu obiectivul de menținere a creșterii temperaturii sub 2 °C și că va fi atins cât mai curând un vârf al emisiilor de gaze cu efect de seră la nivel mondial; invită UE să colaboreze cu partenerii săi internaționali în acest scop, dând exemple de bune practici; subliniază că acordul trebuie să prevadă un cadru predictibil care încurajează investițiile și dezvoltarea de către întreprinderi a unor tehnologii de reducere eficientă a emisiilor de carbon și de adaptare;

10. avertizează cu privire la metodele de reducere a emisiilor mondiale care permit emisii de carbon semnificative în 2050 și ulterior, întrucât ar implica riscuri considerabile și ar face necesară recurgerea la tehnologii nedemonstrate, mari consumatoare de energie și costisitoare pentru a elimina și a stoca CO_2 din atmosferă; în funcție de nivelul de supracreștere, capacitatea unor astfel de metode de a menține schimbările climatice sub 2 °C depinde de disponibilitatea și implementarea la scară largă a biomasei pentru energie cu captarea și stocarea emisiilor de carbon (BECCS) și a împăduririlor fără o veritabilă disponibilitate de terenuri, precum și de utilizarea de alte tehnologii necunoscute, dar care urmează să fie dezvoltate, de decarbonatare;

11. consideră că un acord internațional ambițios cu forță juridică obligatorie ar contribui la abordarea preocupărilor legate de competitivitate și de relocarea emisiilor de dioxid de carbon din sectoarele relevante, în special din sectoarele mari consumatoare de energie;

12. consideră că, în cazul unor diferențe între gradul de ambiție al efectului agregat al INDC prezentate înainte de Conferința de la Paris și nivelul necesar de reducere al gazelor cu efect de seră pentru a menține creșterea temperaturii sub 2 °C în raport cu nivelul preindustrial, va fi necesar să se elaboreze un program de lucru, care va demara în 2016, pentru a defini măsuri suplimentare de reducere a emisiilor; solicită un proces de revizuire complet, care va fi realizat din cinci în cinci ani, care să asigure dinamismul mecanismului implementat și să consolideze nivelul de ambiție al angajamentelor de reducere în conformitate cu cele mai recente date științifice; invită părțile să sprijine perioade de angajament de cinci ani obligatorii ca alegerea cea mai adecvată pentru a evita blocajul la un nivel scăzut de ambiție, să mărească responsabilitatea politică și să permită revizuirea obiectivelor pentru a le adapta la recomandările științifice sau orice progres tehnologic nou care ar putea fi favorabil unui nivel superior de ambiție;

13. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că analiza timpurie a impactului global al contribuțiilor preconizate stabilite la nivel național prezentate până acum a concluzionat că actualele contribuții nerevizuite ar conduce la o creștere medie a temperaturii la nivel mondial de 2,7-3,5 °C; solicită părților să se pună de acord în cadrul COP21 de la Paris să revizuiască actualele contribuții înainte de 2020 pentru a ține cont de cele mai recente analize științifice și a le asigura coerența cu un buget al emisiilor de carbon la nivel mondial sigure și compatibil cu obiectivul de a menține creșterea temperaturilor sub 2 °C;

14. solicită reînvigorarea politicii în domeniul climei a UE care ar contribui la crearea unei dinamici în discuțiile internaționale privind clima și care ar fi compatibilă cu limita superioară a angajamentului UE de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră la 80-95 % sub nivelurile din 1990 până în 2050; ia act de obiectivul obligatoriu la nivelul UE de reducere cu 40 % a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2030 comparativ cu nivelurile din 1990; invită statele membre ale UE să ia în considerare angajamente complementare, plecând de la obiectivul convenit pentru 2030, inclusiv acțiuni în afara UE, pentru a permite planetei să atingă obiectivul de menținerea a creșterii temperaturii sub 2 °C;

15. reamintește Rezoluția sa din 5 februarie 2014 care solicita trei obiective obligatorii: un obiectiv de 40 % în materie de eficiență energetică, un obiectiv de cel puțin 30 % în materie de energii regenerabile și un obiectiv de cel puțin 40 % de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și solicită din nou Consiliului și Comisiei să adopte și să implementeze, ca parte a cadrului pentru 2030 pentru politici în domeniul climei și al energiei, o strategie pluridimensională bazată pe obiective care se consolidează reciproc, coordonate și coerente pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, extinderea surselor de energii regenerabile și eficiența energetică; constată că obiectivele în materie de eficiență energetică și de energii regenerabile solicitate de Parlament ar conduce până în 2030 la reduceri mult mai importante de emisii de gaze cu efect de seră decât nivelul de 40 %;

14 octombrie 2015

16. subliniază faptul că este necesar un regim de conformitate eficient, aplicabil tuturor părților, în temeiul acordului din 2015; accentuează faptul că acordul din 2015 trebuie să promoveze transparența și asumarea răspunderii prin intermediul unui regim comun bazat pe reguli, care să includă norme contabile și mecanisme de monitorizare, raportare și verificare; consideră că evoluția sistemului de transparență și răspundere trebuie să se realizeze în cadrul unei abordări de convergență progresivă;

17. subliniază importanța menținerii drepturilor omului în centrul acțiunilor privind clima și insistă ca statele membre și Comisia să se asigure că acordul de la Paris conține dispozițiile necesare pentru abordarea dimensiunii drepturilor omului și oferă sprijin țărilor mai sărace ale căror capacități sunt serios afectate de impactul schimbărilor climatice; insistă, în acest context, asupra respectării depline a drepturilor comunităților locale și ale populațiilor indigene care sunt vulnerabile în mod special la efectele negative ale schimbărilor climatice;

18. insistă ca statele membre și Comisia să se asigure că Acordul de la Paris recunoaște că pentru o acțiune mondială eficace privind clima este necesar să se garanteze respectarea, protejarea și promovarea drepturilor omului, incluzând, printre altele, egalitatea de gen, participarea deplină și egală a femeilor și promovarea activă a unei tranziții juste a forței de muncă prin crearea de locuri de muncă decente și de calitate pentru toți;

Ambițiile pentru perioada de dinainte de 2020 și Protocolul de la Kyoto

19. insistă în mod special asupra necesității urgente de a face progrese în încercarea de a reduce decalajul de gigatone dintre analizele științifice și angajamentele actuale ale părților în intervalul de timp rămas până în 2020; subliniază importanța altor măsuri de politică, cărora ar trebui să li se acorde un efort comun, printre care eficiența energetică, economiile substanțiale de energie, energia regenerabilă, utilizarea eficientă a resurselor și eliminarea treptată a HFC-urilor, producția și consumul sustenabile, eliminarea treptată a subvențiilor pentru combustibilii fosili, inclusiv a finanțării exporturilor pentru tehnologia instalațiilor pe bază de cărbune, și consolidarea rolului stabilirii generalizate a prețului carbonului, pentru a contribui la reducerea decalajului de gigatone;

20. ia act de faptul că UE se află acum pe drumul cel bun în vederea atingerii obiectivelor pentru 2020 privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și energia din surse regenerabile și că au fost făcute îmbunătățiri semnificative în ceea ce privește intensitatea energiei datorită unor clădiri, produse, procese industriale și vehicule mai eficiente, economia europeană înregistrând, în același timp, o creștere de 45 % din 1990; subliniază că obiectivele 20/20/20 privind emisiile de gaze cu efect de seră, energia din surse regenerabile și economiile de energie au jucat un rol-cheie în realizarea acestor progrese, garantând ocuparea forței de muncă a peste 4,2 milioane de persoane în diverse industrii ecologice ([1]) și menținând creșterea în timpul crizei;

21. invită Comisia și statele membre să depună la CCONUSC cele mai recente proiecții ale UE privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru perioada până în 2020 și să anunțe că UE va depăși cu cel puțin 2 gigatone obiectivul său pentru 2020 de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră;

22. clarifică faptul că, deși a doua perioadă de angajament a Protocolului de la Kyoto va fi de durată limitată, ar trebui considerată ca un pas intermediar foarte important și invită prin urmare părțile, inclusiv statele membre ale UE, să finalizeze procesul de ratificare cât mai curând posibil și, în orice caz, înainte de decembrie 2015; constată că, în ceea ce îl privește, Parlamentul și-a dat deja acordul și că implicarea societății civile și transparența sunt necesare pentru a contribui la înțelegerea activităților reciproce ale negociatorilor și crearea încrederii în rândul părților în perspectiva Conferinței de la Paris;

([1]) Date furnizate de Eurostat privind sectorul de bunuri și servicii de mediu în Comunicarea Comisiei intitulată „Un cadru pentru politica privind clima și energia în perioada 2020-2030” (COM(2014)0015).

14 octombrie 2015

Agendă de soluții

23. invită UE și statele sale membre să colaboreze cu toți actorii societății civile (instituții, sectorul privat, ONG-uri și comunități locale) pentru a elabora inițiative de reducere în sectoare-cheie (energie, tehnologii, orașe, transporturi etc.), precum și inițiative de adaptare și de reziliență pentru a soluționa problemele de adaptare, în special privind accesul la apă, securitatea alimentară sau prevenirea riscurilor; invită toate guvernele și toți actorii societății civile să sprijine și să consolideze această agendă de acțiune;

24. subliniază că un număr tot mai mare de actori nestatali întreprind acțiuni de decarbonizare și devin tot mai rezilienți la schimbările climatice; subliniază în consecință importanța unui dialog structurat și constructiv între guvern, mediul de afaceri, orașe, regiuni, organizații internaționale, societatea civilă și instituțiile academice pentru a mobiliza o acțiune mondială fermă către societăți reziliente și cu emisii scăzute de dioxid de carbon; subliniază rolul lor în crearea unei dinamici înainte de Paris și pentru „Agenda de acțiune Lima-Paris"; indică, în acest sens, că Planul de acțiune Lima-Paris încurajează inițiatorii să își intensifice activitățile și să participe la Conferința de la Paris pentru a prezenta primele lor rezultate;

25. încurajează aplicarea unor dispoziții care favorizează această dinamică a soluțiilor, precum etichetarea proiectelor inovatoare ale societății civile;

26. menționează că bioeconomia are potențialul de a contribui mult la reindustrializare și la crearea de noi locuri de muncă în UE și în restul lumii;

27. subliniază că eforturile de a crea o economie circulară pot juca un rol important în realizarea obiectivelor, prin descurajarea risipirii alimentelor și prin reciclarea materiilor prime;

28. reamintește părților și ONU că acțiunea individuală este la fel de importantă ca acțiunile guvernelor și instituțiilor; solicită, prin urmare, eforturi în cadrul campaniilor și acțiuni de sensibilizare și informare a publicului cu privire la gesturile mici și mari care pot contribui la combaterea schimbărilor climatice în țările dezvoltate și în curs de dezvoltare;

29. solicită, de asemenea, întreprinderilor să accepte și să își îndeplinească în mod activ responsabilitățile și să sprijine în mod activ acordul privind clima, chiar și în avans;

Efortul global al tuturor sectoarelor

30. salută elaborarea la nivel mondial de scheme de comercializare a certificatelor de emisii, inclusiv a 17 scheme de comercializare a certificatelor de emisii care funcționează în patru țări, care reprezintă 40 % din PIB-ul mondial și care contribuie la reducerea în mod eficient în ceea ce privește costurile a emisiilor la nivel global; invită Comisia să promoveze legături între EU ETS și alte scheme de comercializare a certificatelor de emisii în scopul creării unor mecanisme internaționale pentru piața emisiilor de carbon pentru a crește nivelul de ambiție în materie de climă și totodată pentru a reduce riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon prin asigurarea unor condiții echitabile de concurență; invită totuși Comisia să prevadă măsuri de siguranță pentru a garanta că stabilirea unor legături între EU ETS și alte scheme de comercializare a certificatelor de emisii nu compromite obiectivele UE în domeniul climei și sfera de aplicare a EU ETS; solicită să se formuleze norme de stabilire a lor, inclusiv norme de contabilitate, și să se asigure că piețele internaționale și conexiunile între piețele interne a carbonului asigură contribuții permanente în materie de atenuare și nu subminează obiectivele interne de reducere ale UE;

31. subliniază necesitatea de a garanta un mediu de reglementare previzibil, care să permită canalizarea investițiilor către măsuri de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și să sprijine tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon;

14 octombrie 2015

32. solicită un acord care să acopere în mod cuprinzător diferitele sectoare și emisii și să stabilească obiective absolute pentru întreaga economie combinate cu bugete pentru emisii care ar trebui să garanteze cel mai înalt nivel de ambiție posibil; subliniază faptul că, în conformitate cu concluziile IPCC, utilizarea terenurilor (agricol, forestier și alte utilizări) are un potențial rentabil semnificativ pentru atenuare și consolidarea rezilienței și că este necesară consolidarea cooperării internaționale pentru a optimiza potențialul pădurilor și zonelor umede de sechestrare a carbonului; subliniază că acordul ar trebui să stabilească un cadru de contabilizare cuprinzător pentru emisiile și absorbțiile care rezultă din exploatarea terenurilor (LULUCF); subliniază în special că acțiunile de atenuare și adaptare în alocarea de terenuri trebuie să urmărească obiective comune și să nu dăuneze altor obiective de dezvoltare durabilă;

33. constată că defrișările și degradarea pădurilor sunt responsabile pentru 20 % din emisiile globale de gaze cu efect de seră și subliniază rolul pădurilor în atenuarea schimbărilor climatice și necesitatea de a consolida capacitățile de adaptare și reziliența pădurilor la schimbările climatice; solicită UE să își urmeze obiectivele de oprire a pierderilor pădurilor de la nivel mondial până în 2030 și cel puțin de a înjumătăți defrișările pădurilor tropicale până în 2020, comparativ cu nivelurile din 2008; subliniază că realizarea acestor angajamente, împreună cu refacerea a 350 de milioane hectare de pădure, astfel cum s-a solicitat în Declarația de la New York privind pădurile, ar putea reduce emisiile de CO_2 cu 4,5-8,8 miliarde de tone pe an până în 2030; subliniază că, fără eforturi noi semnificative de atenuare, axate pe sectorul pădurilor tropicale (REDD+), obiectivul de menținere a creșterii temperaturii sub 2 °C ar putea să fie imposibil de atins; solicită în plus UE să majoreze finanțarea internațională pentru reducerea defrișărilor din țările în curs de dezvoltare;

34. ia act de eficacitatea mecanismului actual de atenuare REDD+ și încurajează statele membre ale UE să îl includă în toate eforturile de atenuare a schimbărilor climatice; solicită statelor membre să participe la parteneriate internaționale voluntare de atenuare, împreună cu țările în curs de dezvoltare afectate în mod special de defrișările pădurilor tropicale, cu scopul de a furniza asistență financiară sau tehnică pentru a opri defrișările prin intermediul unor politici durabile de utilizare a terenurilor sau de reforme ale guvernanței; solicită în plus Comisiei să propună măsuri solide pentru a opri importurile în UE de bunuri derivate din defrișări ilegale; subliniază rolul întreprinderilor în eliminarea cererii de mărfuri derivate din defrișări ilegale;

35. reamintește că transportul este cel de-al doilea mare sector emițător de emisii de gaze cu efect de seră și insistă asupra necesității de a implementa un set de politici care au ca scop reducerea emisiilor din acest sector; reiterează necesitatea ca părțile la CCONUSC să acționeze pentru reglementarea efectivă a emisiilor generate de transportul aerian și maritim internațional, în conformitate cu necesitățile și urgența care se impun; solicită tuturor părților să colaboreze prin intermediul Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI) și al Organizației Maritime Internaționale (OMI) în vederea elaborării unui cadru de politică mondială cu scopul de a facilita un răspuns eficace și a adoptării de măsuri de stabilire a unor obiective adecvate înainte de sfârșitul anului 2016 pentru realizarea reducerilor necesare din perspectiva obiectivului de menținere a creșterii temperaturii sub 2 °C;

36. invită Comisia să își ofere sprijinul și expertiza părților la Conferința COP 21 pentru stabilirea contribuțiilor lor naționale, sensibilizându-le cu privire la rolul sectorului transporturilor în adoptarea unor strategii cuprinzătoare pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră;

37. subliniază că, pentru a realiza ambițiile profunde de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, strategiile de atenuare în sectorul transporturilor atât pe termen scurt, cât și pe termen lung sunt esențiale;

38. subliniază că este important să se țină seama de situația specifică a regiunilor insulare și a regiunilor ultraperiferice, astfel încât performanța de mediu să nu afecteze mobilitatea și accesibilitatea în special în aceste regiuni;

39. consideră că, dacă nu se pune un accent mai mare pe reducerea emisiilor cauzate de sectorul transporturilor, nu va fi posibilă atingerea obiectivelor globale privind clima, întrucât sectorul transporturilor este singurul sector în care s-a înregistrat o creștere continuă a emisiilor de gaze cu efect de seră (cu 30 % în ultimii 25 de ani); subliniază că acest lucru poate fi realizat numai prin intermediul unor obiective obligatorii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, alături de o integrare completă a surselor regenerabile pe piață, o abordare neutră din punct de vedere tehnologic a decarbonizării și o politică a transporturilor și de investiții integrată complet, care să încorporeze politicile de transfer modal împreună cu progresele tehnologice, precum și evitarea transporturilor (de exemplu prin logistică sustenabilă, planificare urbană inteligentă și gestionarea integrată a mobilității);

40. subliniază că mai mult de jumătate din populația lumii trăiește în prezent în orașe și transporturile urbane contribuie semnificativ la emisiile de gaze cu efect de seră generate în sectorul transporturilor; îndeamnă, prin urmare, Comisia și statele membre să fie active pentru ca rolul mobilității urbane sustenabile în realizarea angajamentelor de atenuare să fie conștientizat; subliniază faptul că utilizarea și planificarea responsabilă a terenurilor și soluțiile de transport sustenabile în zonele urbane contribuie eficient la obiectivul de reducere a emisiilor de CO_2;

41. subliniază că în sectorul transporturilor este nevoie de un mix energetic bun și acesta poate fi realizat prin promovarea vehiculelor alternative propulsate cu gaz natural și biogaz și prin toate politicile vizând consolidarea mijloacelor de transport sustenabile, inclusiv electrificarea transporturilor și utilizarea sistemelor de transport inteligente; subliniază că este necesar să se pună accentul pe căile ferate, tramvaie, troleibuze, mașini electrice și biciclete electrice, să se încorporeze o perspectivă care să ia în considerare întregul ciclu de viață și să se urmărească exploatarea integrală a surselor de energie regenerabile; încurajează ferm autoritățile publice locale din domeniul transporturilor și operatorii de transport să devină pionierii în introducerea flotelor și tehnologiilor cu emisii scăzute;

42. subliniază potențialul imens de reducere a emisiilor prin creșterea eficienței energetice și folosirea unei energii nepoluante; consideră că creșterea la maximum a eficienței în folosirea energiei la nivel mondial reprezintă primul pas spre reducerea emisiilor legate de energie, contribuind, totodată, la soluționarea provocării de a reduce sărăcia energetică;

43. subliniază consecințele negative grave și adeseori ireversibile ale lipsei de acțiune, având în vedere că schimbările climatice afectează toate regiunile lumii în moduri diferite, dar foarte dăunătoare, care au ca urmare fluxuri migratorii și pierderea de vieți, precum și pierderi economice, ecologice și sociale; subliniază importanța dovezilor științifice ca vector al deciziilor noastre politice pe termen lung și că nivelul ambițiilor ar trebui să se bazeze pe recomandări științifice solide; subliniază că este esențială susținerea politică și financiară, la nivel global și în mod concertat, a activităților de cercetare, dezvoltare și inovare în sectorul tehnologiilor energiilor nepoluante și regenerabile și al eficienței energetice pentru realizarea obiectivelor în materie de climă ale UE și pentru promovarea creșterii;

44. solicită UE să își intensifice eforturile de reglementare a eliminării treptate a hidrofluorocarburilor la nivel global, în temeiul Protocolului de la Montreal; reamintește că UE a adoptat o legislație ambițioasă pentru reducerea treptată a hidrofluorocarburilor cu 79 % până în 2030, dat fiind faptul că alternativele favorabile climei sunt disponibile pe scară largă, iar potențialul lor ar trebui exploatat pe deplin; constată că reducerea treptată a utilizării de hidrofluorocarburi reprezintă un obiectiv realizabil pentru acțiunile de atenuare din cadrul și din afara UE și invită UE să se implice activ în promovarea acțiunilor la nivel mondial legate de hidrofluorocarburi;

Cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare

45. consideră că punerea în practică sporită a tehnologiilor energetice nepoluante în domeniile în care au cel mai mare impact depinde de construirea și păstrarea unei capacități de inovare solide atât în țările dezvoltate, cât și în țările emergente;

46. subliniază că stimularea inovării cu privire la tehnologii și modelele de afaceri poate genera atât creștere economică, cât și reducerea emisiilor; subliniază că tehnologia nu va avansa în mod automat într-o direcție ce implică emisii reduse de carbon, ci va avea nevoie de semnale politice clare, între care se numără reducerea obstacolelor de pe piață și în materie de reglementare din calea noilor tehnologii și modele de afaceri, precum și cheltuieli publice bine orientate; încurajează statele membre să crească investițiile în cercetarea și dezvoltarea publică din sectorul energetic pentru a contribui la crearea următoarei generații de tehnologii cu emisii reduse de carbon și eficiente în ceea ce privește consumul de resurse;

14 octombrie 2015

47. recunoaște importanța cercetării și inovării pentru combaterea schimbărilor climatice și invită părțile să facă toate eforturile necesare pentru a susține cercetătorii și a promova noile tehnologii care pot contribui la îndeplinirea obiectivelor de reducere care pot fi stabilite, precum și la măsurile de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea;

48. încurajează Comisia să profite mai mult de pe urma faptului că programul Orizont 2020 este deschis în totalitate participării țărilor terțe, în special în domeniul energetic și în cel al schimbărilor climatice;

49. consideră că politica spațială a UE și investițiile în această politică, care includ lansarea unor sateliți care au un rol important în monitorizarea accidentelor industriale, a defrișărilor, a deșertificării etc., precum și colaborarea cu parteneri din țările terțe pot avea un rol important în monitorizarea și abordarea efectelor schimbărilor climatice la nivel mondial;

50. subliniază că UE ar trebui să-și intensifice eforturile privind transferurile de tehnologie către țările cel mai puțin dezvoltate, respectând, în același timp, drepturile de proprietate intelectuală;

51. solicită recunoașterea și susținerea deplină a rolurilor Centrului și rețelei pentru tehnologie în domeniul climei (CTCN) și al Comitetului executiv pentru tehnologie (TEC) în facilitarea dezvoltării tehnologice pentru atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea;

52. salută eforturile făcute cu privire la cooperarea dintre UE și Departamentul pentru energie al SUA, în special în legătură cu cercetarea tehnologică privind schimbările climatice; consideră că există un mare potențial de continuare a cooperării în materie de cercetare dintre UE și alte economii importante; subliniază că rezultatele cercetării finanțate din bani publici ar trebui puse la dispoziție gratuit;

53. subliniază că ar trebui să se ia în considerare utilizarea capacităților spațiale în cadrul punerii în aplicare a măsurilor de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea, în special prin monitorizarea și supravegherea emisiilor de gaze cu efect de seră; îndeamnă Comisia să contribuie activ la un sistem de monitorizare global pentru CO_2 și CH_4; invită Comisia să promoveze eforturile de dezvoltare a unui sistem UE de măsurare a emisiilor de gaze cu efect de seră într-o manieră autonomă și independentă prin folosirea și extinderea misiunilor programului Copernicus;

Finanțarea luptei împotriva schimbărilor climatice: elementul fundamental al Acordului de la Paris

54. consideră că mijloacele de punere în aplicare – inclusiv finanțarea combaterii schimbărilor climatice, transferul de tehnologie și consolidarea capacităților – vor juca un rol esențial în găsirea unui acord la Conferința de la Paris și invită, prin urmare, UE și alte țări să pregătească un „pachet financiar" credibil care să acopere perioadele pre-2020 și respectiv post-2020 pentru a sprijini eforturi mai mari de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, de protejare a pădurilor și de adaptare la efectele schimbărilor climatice; solicită ca finanțarea combaterii schimbărilor climatice să fie inclusă în acord ca element dinamic care reflectă realitățile economice și de mediu în schimbare și care sprijină un nivel mai înalt de ambiție privind contribuțiile la atenuare și acțiunile de adaptare; solicită deci tuturor părților care sunt în măsură să contribuie la finanțarea combaterii schimbărilor climatice;

55. solicită ca UE și statele sale membre să convină asupra unei foi de parcurs pentru mărirea unei finanțări previzibile, noi și suplimentare, în conformitate cu angajamentele existente, cu scopul de a atinge procentul din cadrul sumei generale vizate care corespunde a 100 de miliarde USD pe an până în 2020, dintr-o gamă variată de surse publice și private, și să soluționeze dezechilibrul dintre resursele destinate atenuării și adaptării; solicită UE să încurajeze toate țările să contribuie în mod echitabil la finanțarea combaterii schimbărilor climatice; solicită un cadru de monitorizare și de responsabilitate solid pentru supravegherea eficace a punerii în aplicare a angajamentelor și obiectivelor privind finanțarea combaterii schimbărilor climatice; reamintește că, pe măsură ce crește finanțarea în materie de climă din bugetele destinate ajutoarelor, bugetul general destinat ajutoarelor ar trebui, de asemenea, să crească, ca prim pas către o adiționalitate deplină;

56. solicită angajamente concrete la nivelul UE și la nivel internațional care să asigure noi surse de finanțare a combaterii schimbărilor climatice, inclusiv rezervarea de certificate de emisii EU ETS în perioada 2021-2030 și alocarea de venituri din măsurile UE și măsuri internaționale privind emisiile generate de transportul aerian și maritim internațional în favoarea finanțării internaționale a schimbărilor climatice și Fondului verde pentru climă, printre altele proiectelor de inovare tehnologică;

57. solicită tarifarea la scară largă a emisiilor de carbon ca instrument aplicabil la nivel mondial pentru gestionarea emisiilor și alocarea de venituri din schema de comercializare a certificatelor de emisii investițiilor favorabile protecției climei, precum și de venituri provenite din tarifarea emisiilor de carbon a combustibililor de transport internațional; solicită în plus utilizarea parțială a subvențiilor din agricultură pentru a garanta investiții în producția și utilizarea de surse regenerabile de energie în ferme; subliniază importanța mobilizării capitalului din sectorul privat și a valorizării investițiilor necesare în tehnologiile cu emisii scăzute de carbon; solicită un angajament ambițios din partea guvernelor și instituțiilor de finanțare publice și private, inclusiv a băncilor, fondurilor de pensii și firmelor de asigurări, în favoarea alinierii practicilor de creditare și de investiții la obiectivul de menținere a creșterii temperaturii sub 2 °C și a redirecționării investițiilor în combustibilii fosili – inclusiv eliminarea treptată a creditelor la export pentru investiții în combustibili fosili; solicită garanții publice specifice în favoarea investițiilor ecologice, precum și acordarea de etichete și avantaje fiscale fondurilor de investiții ecologice și emițătorilor de obligații verzi;

58. estimează că sistemul financiar va trebui să integreze riscul climatic în deciziile sale de investiții; solicită Comisiei, statelor membre și tuturor părților la CCONUSC să folosească toate mecanismele de care dispun pentru a încuraja instituțiile financiare să își reorienteze investițiile în măsura necesară pentru finanțarea unei tranziții veritabile către economii reziliente și cu emisii scăzute de carbon;

59. solicită măsuri concrete, inclusiv stabilirea unui calendar de eliminare progresivă a tuturor subvențiilor în favoarea combustibililor fosili până în 2020, în continuarea angajamentului din 2009 al țărilor G-20;

60. încurajează actorii cei mai progresiști să își asume angajamente voluntare în favoarea tranziției către o economie cu emisii scăzute de carbon, capitalizând bunele practici deja aplicate în cadrul sectorului; recomandă ca această mobilizare să se amplifice și ca angajamentele să fie pe viitor mai structurate, mai ales prin intermediul unor platforme de înregistrare integrate în Convenția privind schimbările climatice;

61. ia act de legăturile strânse dintre Conferința privind finanțarea pentru dezvoltare, Summitul ONU pentru dezvoltarea durabilă și a cea de-a 21-a Conferință de la Paris a CCONUSC din 2015; recunoaște că efectele schimbărilor climatice vor submina în mod grav încercările de a realiza cadrul preconizat de dezvoltare durabilă după 2015 și că un cadru general de finanțare a dezvoltării va trebui să corespundă unei planete reziliente la schimbările climatice și cu emisii scăzute de carbon și să fie în măsură să o sprijine;

62. încurajează promovarea inițiativelor private din sectorul financiar, în special cu ocazia reuniunii G20 din noiembrie 2015, dar și în general, cu ocazia numeroaselor evenimente specifice în materie de finanțare care punctează pregătirea Conferinței de la Paris, din 2015;

Crearea rezilienței la schimbările climatice prin adaptare

63. subliniază că acțiunile de adaptare reprezintă o necesitate inevitabilă pentru toate țările pentru a minimiza efectele negative și pentru a valorifica pe deplin oportunitățile de creștere economică reziliență la schimbările climatice și de dezvoltare durabilă și că acestea trebuie să aibă un rol central în cadrul noului acord; solicită, în consecință, stabilirea de obiective pe termen lung în materie de adaptare; subliniază că, dacă se acționează acum pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, costurile pentru economie la nivel mondial și național vor fi mai reduse, iar acțiunile de adaptare ar fi, de asemenea, mai puțin costisitoare; recunoaște că adaptarea este necesară, în special în țările care sunt foarte vulnerabile la aceste efecte, și, mai ales, pentru a se asigura că producția de alimente și dezvoltarea economică pot continua într-un mod rezilient la schimbările climatice; solicită un sprijin activ pentru elaborarea unor planuri de adaptare globale în țările în curs de dezvoltare, ținând seama de practicile actorilor locali și de cunoștințele populațiilor indigene;

64. recunoaște că ambiția de atenuare realizată prin contribuțiile stabilite la nivel național (NDC) are o puternică influență asupra eforturilor de adaptare necesare; solicită un obiectiv mondial de adaptare și de finanțare a adaptării în cadrul Acordului de la Paris, împreună cu angajamente de elaborare a unor strategii suplimentare de abordare eficientă a pierderilor și pagubelor;

65. subliniază necesitatea de a îmbunătăți coordonarea și gestionarea riscurilor climatice la nivelul UE și de a elabora o strategie clară de adaptare a UE; solicită punerea în aplicare a unor strategii regionale de adaptare;

14 octombrie 2015

66. reamintește că țările în curs de dezvoltare și mai ales țările cel mai puțin dezvoltate și statele insulare mici în curs de dezvoltare, care au contribuit cel mai puțin la schimbările climatice, sunt cele mai vulnerabile la efectele negative ale acestora și sunt cel mai puțin capabile să se adapteze; solicită ca sprijinul pentru adaptare și pierderile și pagubele să constituie un element esențial ale Acordului de la Paris și ca țările în curs de dezvoltare să primească asistență concretă în tranziția lor către forme de energie durabile, regenerabile și cu emisii scăzute de carbon, garantând în acest fel satisfacerea nevoilor lor de adaptare pe termen scurt și lung; solicită recunoașterea în mod serios a problemei refugiaților climatici și a domeniului său de aplicare, cauzată de dezastre climatice datorate încălzirii globale;

67. subliniază că acordul trebuie să fie flexibil pentru a ține cont de situațiile naționale, nevoile și capacitățile corespunzătoare ale țărilor în curs de dezvoltare și caracteristicile specifice ale anumitor țări, în special ale țărilor cel mai puțin dezvoltate și insulelor mici;

68. invită principalele economii dezvoltate să își valorifice infrastructura avansată existentă pentru a promova, a consolida și a dezvolta creșterea sustenabilă, precum și să se angajeze să sprijine țările în curs de dezvoltare în procesul de consolidare a propriilor capacități, pentru a asigura pe viitor o creștere economică în toate regiunile lumii fără costuri suplimentare pentru mediu;

69. subliniază rolul important pe care ar trebui să îl joace comunitatea pentru dezvoltare, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) și Comitetul de asistență pentru dezvoltare al OCDE (CAD), în strânsă colaborare cu părțile interesate și cu organizațiile relevante, în cadrul evaluării și atenuării celor mai grave efecte asupra oamenilor ale schimbărilor climatice, care se preconizează că vor fi complexe, chiar în cazul unei încălziri cu mai puțin de 2 °C;

70. afirmă că abordarea eficientă a problemei schimbărilor climatice trebuie să fie o prioritate strategică pentru UE și alți actori de pe scena internațională și că acest lucru necesită integrarea politicilor climatice în toate politicile relevante și urmărirea unei coerențe a politicilor; consideră că este important ca UE să promoveze modalități de dezvoltare cu emisii reduse de carbon în toate domeniile și sectoarele relevante și îi solicită UE să propună modele sustenabile de producție și consum, inclusiv indicații ale modurilor în care UE intenționează să reducă consumul și să decupleze activitatea economică de degradarea mediului;

71. constată cu îngrijorare că, între 2008 și 2013, 166 milioane de persoane au fost obligate să-și părăsească locuințele din cauza inundațiilor, furtunilor, cutremurelor sau altor catastrofe; atrage atenția în mod deosebit asupra faptului că evoluțiile în materie de climă din anumite părți ale Africii ar putea contribui la escaladarea crizei refugiaților din bazinul Mării Mediterane; regretă faptul că statutul de „refugiat climatic” nu este încă recunoscut, fapt ce creează lacune juridice care afectează victimele care nu pot beneficia de acest statut;

72. insistă asupra faptului că ar trebui depuse în comun, de către țările dezvoltate și țările în curs de dezvoltare, eforturi intensificate de combatere a schimbărilor climatice de la nivel mondial, în conformitate cu principiul responsabilităților comune, dar diferențiate;

73. subliniază că, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), obiectivul UE în relațiile sale cu restul lumii este de a contribui la solidaritate și la dezvoltarea sustenabilă a planetei, precum și la respectarea strictă a dreptului internațional și la dezvoltarea acestuia; precizează că, în conformitate cu articolul 191 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), politica UE în domeniul mediului promovează măsuri la nivel internațional în vederea combaterii schimbărilor climatice;

O diplomație mai bună în domeniul climei

74. subliniază că este necesar ca diplomația climatică să facă parte din cadrul unei abordări globale a acțiunii externe a UE și, în acest sens, că este important ca UE să joace un rol central și ambițios, să aibă o poziție unitară la conferință și rolul de mediator pentru a se realiza progrese în vederea ajungerii la un acord internațional, precum și ca UE să rămână unită în această privință;

75. invită statele membre să își coordoneze pozițiile proprii cu poziția UE în acest domeniu; subliniază faptul că UE și statele membre dispun de o capacitate enormă în materie de politică externă și trebuie să își asume poziția de lider în materie de diplomație în domeniul climei și să mobilizeze această rețea pentru a găsi o bază comună pentru temele principale ale acordului de la Paris, și anume atenuarea schimbărilor climatice, adaptarea la acestea și finanțarea lor, dezvoltarea și transferul de tehnologii, transparența măsurilor și a sprijinului, precum și consolidarea capacităților;

76. salută planul de acțiune privind diplomația în domeniul climei al UE, astfel cum a fost aprobat de către Consiliul Afaceri Externe al UE la 19 ianuarie 2015; speră că Comisia își va asuma un rol proactiv în cadrul negocierilor; invită Comisia să clarifice faptul că provocarea din domeniul climei este una dintre prioritățile strategice de prim rang ale acestei Comisii și să își organizeze activitatea în așa fel încât acest lucru să se reflecte la toate nivelurile și în toate domeniile de politică;

77. subliniază rolul de lider al UE în politica privind clima și nevoia de coordonare și de stabilire a unei poziții comune a statelor membre ale UE; îndeamnă Comisia, statele membre și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) să continue și să intensifice eforturile diplomatice dinaintea și din timpul conferinței cu scopul de a îmbunătăți înțelegerea pozițiilor partenerilor lor și de a încuraja alte părți să ia măsuri efective pentru a respecta obiectivul de menținere a creșterii temperaturii sub nivelul de 2 °C, precum și pentru a se ajunge la acorduri și angajamente, în special din partea Statelor Unite, care vizează alinierea celor mai semnificative emisii la cele ale cetățenilor Uniunii, care au depus deja numeroase eforturi de conciliere a dezvoltării economice și a respectului pentru mediu și climă; solicită UE să își folosească prerogativele și să realizeze o cooperare mai strânsă în ceea ce privește aspectele legate de climă cu țările vecine și cu țările în curs de aderare la UE;

78. subliniază că sunt necesare eforturi diplomatice sporite înaintea și pe parcursul conferinței în special pentru a identifica poziții comune privind natura diferențierii obligațiilor părților în contextul situațiilor lor naționale și privind rolul pierderilor și pagubelor în cadrul acordului;

79. invită Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să elaboreze priorități strategice pentru politica externă în domeniul climei care să fie ancorate în obiectivele generale ale politicii externe și să se asigure că delegațiile UE se concentrează în mai mare măsură asupra politicilor privind clima și a monitorizării eforturilor țărilor în vederea atenuării schimbărilor climatice sau a adaptării la acestea, precum și a furnizării de sprijin în ceea ce privește consolidarea capacităților, dar și că acestea dispun de mijloacele necesare pentru a întreprinde acțiuni legate de aspectele de monitorizare a climei; invită UE să coopereze mai îndeaproape cu țările vecine și cu țările candidate în ceea ce privește aspectele legate de climă, solicitând alinierea politicilor acestora la obiectivele UE în materie de climă; invită statele membre și SEAE să înființeze puncte de contact axate pe schimbările climatice în cadrul delegațiilor UE și al ambasadelor statelor membre;

80. invită Comisia și statele membre să se asigure că orice măsură luată de una dintre părțile la Acordul de la Paris în legătură cu obiectivul de la stabiliza concentrațiile de gaze cu efect de seră în atmosferă la un nivel care să prevină interferențele antropogene periculoase cu sistemul climatic sau în legătură cu principiile sau angajamentele prevăzute la articolele 3 și 4 din Convenția-cadru a ONU privind schimbările climatice nu va face obiectul unui tratat existent sau viitor al unei părți, în măsura în care permite soluționarea de dispute investitor-stat;

81. recunoaște importanța combaterii schimbărilor climatice și a amenințării pe care o pot reprezenta la adresa stabilității și a securității, precum și importanța diplomației în domeniul climei, în perspectiva Conferinței de la Paris privind clima;

Parlamentul European

82. salută comunicarea Comisiei și obiectivele contribuției UE la Conferința asupra schimbărilor climatice COP 21 care urmează să aibă loc la Paris în decembrie 2015;

83. se angajează să utilizeze rolul său internațional și apartenența sa la rețele parlamentare internaționale pentru a urmări în mod consecvent progresul către obținerea la Paris a unui acord internațional privind clima ambițios și obligatoriu din punct de vedere juridic;

84. subliniază faptul că activitățile legate de lobby desfășurate înainte și în timpul negocierilor COP21 pot influența rezultatele negocierilor; prin urmare, subliniază faptul că astfel de activități ar trebui să fie transparente, prevăzute în mod clar în agenda cotidiană CCONUSC a COP21 și că această Conferință ar trebui să permită accesul echitabil pentru toate părțile interesate relevante;

14 octombrie 2015

85. consideră că Parlamentul, care va trebui, de asemenea, să aprobe orice acord internațional, trebuie să facă parte integrantă din delegația UE; se așteaptă, prin urmare, să fie invitat să participe la reuniunile de coordonare ale UE din Paris;

o

o o

86. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și secretariatului CCONUSC, cu rugămintea de a fi adusă la cunoștința tuturor părților care nu sunt membre ale UE.